

Gulf of Mexico

Florida

Grand Bahama I.

Great Abaco I.

Eleuthera I.

Nassau

Andros

San Salvador

Long I.

Crooked Islands

Turks

Caicos

Hispaniola

Windward Passage

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

Hispaniola

1718-1719 - Constantly attacked fishing vessels and small merchant ships in the area around Jamaica and the Windward Passage.

Aug. 22 1720 - Stole sloop "The William"

Oct. 1720 - Took Schooner

Oct. 1720 - Captured by Pirate Hunter

November 16, 1720 - Calico Jack is tried

'Calico' Jack Rackam
Declaration of Piracy issued
1720

Caribbean
Colombia
Spania

ZLATÉ ROKY PIRÁTSTVA

Závažné zmeny vo svetovej námornej plavbe, ku ktorým došlo v 18. storočí, sa premietli aj do činnosti pirátov a ich organizácie. Nová generácia sa musela prispôbiť aj geopolitickým zmenám. Už nevytvárali početne veľké spoločenstvá a armády, ktoré boli schopné dobývať mestá či ovládnuť ostrovy. Ich loďstvá sa skladali nanajvýš z niekoľkých lodí s posádkami, ktoré mali len niekoľko desiatok ľudí. Sídlami pirátov už neboli rozľahlé ostrovy s mestami preplnenými krčmami a nevestincami, skrytými prístavmi a bezpečnými zátokami, skladmi a lodenicami. Museli hľadať nové úkryty, často stratené medzi pobrežnými zaplavovanými lesmi, kde v bahniskách porastených mangrovníkmi kralovali hady a aligátory. Pobrežie karibských ostrovov, dnešnej Floridy alebo terajších amerických štátov ležiacich na pobreží Mexického zálivu vyzeralo celkom inak ako dnes. Snehobiele piesočnaté pláže, ktoré dnes priťahujú milióny turistov, sú vlastne v značnej miere výsledkom ľudskej činnosti, vtedy boli zriedkavé. Prevažovali ťažko dostupné brehy porastené hustou džungľou.

Na Antilách miesta šťastných bukanierov zabrali bezohľadní a krutí dobrodruhovia, ktorí sú však najviac podobní našim romantickým predstavám o pirátoch z Karibiku. Rozmanitosť typov a charakterov tých ľudí je prekvapivá aj dnes. Nechýbali tam také podozrivé individuá ako Charles Vane alebo Jack Rackham. Popletení zlepšovateľa sveta ako bývalý major britskej kráľovskej gardy Stede Bonnet. Bol tam aj napravený hriešnik Benjamin Hornigold, činiaci pokánie, a ako mnohí iní sa zo zbojníka premenil na lovca pirátskych hláv. Ich výčiny, krutosti, odvaha a guráž, jedným slovom ich popularita vyplývala z toho, že to boli tiež ľudia z krvi a kostí so šílenou zmesou predností

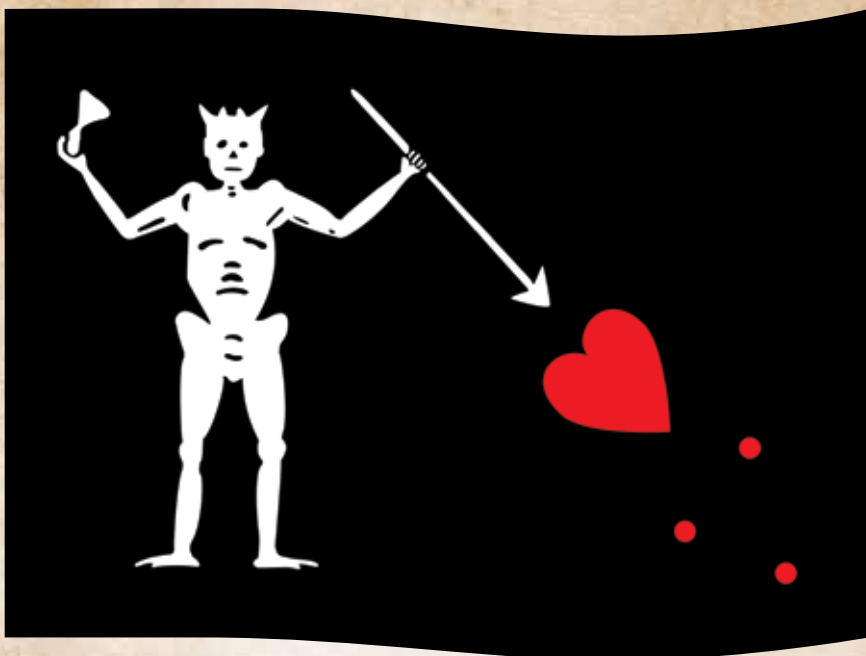
a chýb. Ich krátke, ale bleskové kariéry boli oslňujúce. Zvyčajne hynuli náhlou smrťou, aby sa ihneď zrodili v legendách, ktoré ich často sprevádzali už za ich života. Objavili sa tam aj ženy, ktoré sa zaoberali pirátskym remeslom, ako Mary Cobhamová, Anne Bonnyová, Mary Readová či Rachel Wallová. Bol to začiatok boja o emancipáciu žien, ktorý prebiehal tri storočia.

Začiatkom 17. storočia sa skončilo druhé obdobie koloniálneho delenia Nového sveta. Doterajším spojencom pirátov – Anglicku a Francúzsku – teraz už záležalo na dobrých vzťahoch so Španielskom a Portugalskom. Zámorské štáty posilňovali svoje závislé územia nielen na Antilách, ale v celej Južnej Amerike. Roku 1713 bol v Utrechte uzavretý mier medzi Anglickom, Holandskom a Španielskom, v ktorom sa jeho signatári zavazovali nevyužívať korzárov vo vojnách a potláčať pirátstvo. Lúpeže na mori, dokonca aj so súhlasom vládnucich, sa považovali za zločin proti svetovej námornej plavbe. Námorný obchod prinášal oveľa väčšie zisky ako pirátstvo. Harmonický rozvoj plavby bol v záujme všetkých krajín. Hlavnou úlohou vojnových námorníctiev sa stalo potláčanie pirátstva.

ŠIALENÝ ČIERNOFÚZ

Začiatkom 18. storočia sa jedným z hlavných regiónov pirátskych aktivít stali Bahamské ostrovy, ktoré ležali blízko nových obchodných trás medzi anglickými kolóniami na atlantickom pobreží Severnej Ameriky a Európou (odkiaľ sa privážali konzumné tovary), ako aj Afrikou (trh s čiernymi otrokmi). Základňou bolo Nassau, ktoré disponovalo prístavom s dvomi vchodmi: s hlbokou plavebnou dráhou pre veľké obchodné lode a plytkou, ktorá bola ako stvorená pre pirátske lode. Na vodách obklopujúcich ostrovy sa vtedy objavila čier-na-vlajka s rohatou kostrou, ktorá v jednej ruke držala šíp a v druhej pohárik rumu. Hrot šípu mieril na červené srdce, z ktorého stekali tri kvapky krvi. Bola to vlajka Edwarda Teacha, ktorého jeho súčasníci nazývali Čiernofúz.

Teach sa narodil v Bristole v Anglicku, odkiaľ sa ako dieťa dostal do Západnej Indie. Keď dorástol, pridal sa k pirátskemu bratstvu Benjamina Hornigolda, od ktorého sa naučil zbojníckemu remeslu. Po niekoľkých rokoch sa od svojho majstra osamostatnil a pripojil sa k pirátom z New Providence, zatiaľ čo jeho bývalý protektor sa neskôr stal lovcem morských lúpežníkov. Edward Teach roku 1713 prepadol 40-delovú francúzsku loď, ktorá plávala z Guyany, prelodil sa s celou posádkou na jej palubu a premenoval ju na *Queen Anne's Revenge* (Pomsta kráľovnej Anny). Dalších päť rokov terorizoval pobrežie Ameriky od Severnej Karolíny po Guyanu, lúpil lode bez ohľadu na ich vlajky,

VLAJKA EDWARDA TEACHA

útočil na kolónie, odkiaľ unášal ženy a dcéry osadníkov. Od vystrašených obyvateľov pravidelne vyberal dane, ale ani ich platenie im bezpečnosť nezaručovalo.

Teach bol vysoký, dobre stavaný muž s obrovskou havraňou čiernou bradou padajúcou na prsia, ktorú si zapletal do vrkôčikov a ktorej vďačil za prezývku Čiernofúz. Veľmi pravdepodobne bol psychicky chorý. Jeho divoké oči svietili krutosťou. Cez pravé plece nosieval prehodený kožený pás, za ktorým mal zasunuté až 3 pištole. Za sárami vysokých číziem mal celý arzenál nožov, ktorými triafal výnimočne presne. Čiernofúz si počas každej bitky vkladal pod klobúk zapálené knôty, kvôli čomu celkom isto vyzeral satansky.

Šialený pirát bol zbožňovateľom žien a počas svojho nie príliš dlhého života mal 16 žien. Svadby a rozvody s náležitými obradmi mal na starosti jeho prvý dôstojník. Jednou z jeho vyvolených bola Anne Blythová, ktorú naučil pirátskemu remeslu a daroval jej loď. S inými svojimi ženami zaobchádzal menej romanticky a stávalo sa, že ich verejne darovával svojim kumpánom, ktorým nielen týmto naháňal strach. K jeho obľúbeným zábavám patrilo počas pijatiky strieľanie do svojich druhov. Tvrdil, že keby z času na čas niektorého z nich nezabil, stratil by ako veliteľ úctu v očiach posádky. Počas hry v karty so svojím dobrým priateľom Israelom Handsom, keď sa mu Hands chcel pozrieť na postupku, postrelil ho do kolena. V záchvate pijanského ošiaľu iného dobrého druhu zastrelil.

ANGLICKÝ PIRÁT EDWARD TEACH, KTORÉHO PREZÝVALI ČIERNOFÚZ,
VYČÍŇAL V KARIBIKU V ROKOCH 1713-1718